

N.F.S. Grundtvig “Til Elises Søster. (Ved liden Dideriks Vugge)”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.7, november 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1812 (SJ: 194)

B *Anden udgave*, 1812 (SJ: 251)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 3

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:220 |PS:33

Til Elises Søster.

(Ved liden Dideriks Vugge).

1 Hvad dig Hjertet kaared til,
Søster tør jeg Dig jo kalde?
Skyde mig kun hvo som vil
Udaf Lag med Danmarks Skjalde!
Jeg er Kristen paa Guds Ord,
Lises Kjæreste paa Jord,
Og din Ven, Veninde!

2 Vennehilsen jeg dig bær,
Det er dine Vuggepenge.
|PS:34 Diderik! velkommen vær!

Vær her vel, og bliv her længe!
Træd kun i din Navnes Fjed,
Da du skal med ham i Fred
Samles i Guds Rige.

3 Naar vi stirrer paa de Smaa,
Maa vel Taarer Øjet væde,
Deres Engle altid staa
For Guds Faders Stol med Glæde.
|A:221 Staa og vore Engle der,
Ak! de staa dog ej saa nær,
Tit med Sorg de sukke.

4 Pusling! nu du ret er stor,
Du kan naae til Himlen,
Men naar du dig drømmer stor,
Glemmer Gud i Vrimlen,
Ak! da est du liden, lav,
Drukner let i Verdens Hav,
Er en Dværg i Skoven.

5 Søster! Moder! o, før vild
Fra dit Skjød han springer,
Bred du ud saa from og snild
Aandens spæde Vinger!
Saa at Syn paa Gud han faaer,
Saa han, hvor han gaar og staar,
Flagrer imod Himlen.

6 Gerne Gud vil have Pris
Af de Spædes Munde,
Glædes, naar paa Barnevis
De mod Himlen stunde.
|A:222|PS:35 Det var Jesu Ord engang,
Da den fromme Barnesang
Skar i Verdens Øre.

7 Søster! ak, den skurrer saa
End i Verdens Øre,
De som ej til Himlen gaa,
Taale ej at høre
Barnesang til Herrens Pris,
Barnesang om Paradis;
Tænder maa de skære.

8 Snildt de vil os bilde ind,

Det sig ikke sømmer,
At det fromme Barnesind
Barnlig Gud bedømmer,
Naar de tysse, naar de le,
Deres Engle ikke se
Faderen i Himlen.

- 9 Blev vel nogen Fader vred,
Naar ej ret den Spæde
Sige kunde hvad han heed,
Stammed dog med Glæde;
|A:223 Leged end de Fingre smaa,
Hvor han Store vilde slaa,
Blev han vel fortørnet?
- 10 Først skal kendes, siger Man,
Hvad i Sandser falder,
Kun paa Sligt har Børn Forstand
I den unge Alder;
Oversandselige Ting!
Det er et uhyre Spring,
Tidsnok kan det voves.
- 11 **|PS:36** Om en Dreng i Fadergaard
Ret til Punkt og Prikke
Kendte Svin og Kør og Faar
Men sin Fader ikke,
Det var Skam, som hver forstaaer
Er ej Verden Herrens Gaard?
Er ej Han vor Fader?
- 12 Trang og vildsom er vor Vej
Gennem Verdens Ørke,
|A:224 Sølv og Guld os hjælper ej
Ej vor Kløgt og Størke.
Aldrig hjem til Fædreland
Kommer trætte Vandringsmand,
Om ej Gud ledsager.
- 13 Ak! i Verden gaar saa let
Gud os reent af Minde,
Kan for tidlig da for tæt
Vi os til Ham binde?
Kom ej baade jeg og Du
Mangengang til Gavn ihu
Fromme Barnetanker?

14 Tænk paa Gud, som skrevet staar,
I din Ungdoms Dage,
Ellers vil de hvide Haar
Dig kun slet behage!
Syng det, Søster! for din Søn
Aabenbarlig og i Løn!
Silde skal det glemmes.

15 Han, som gør, at Mødre fro
Kan i Huset bygge,
|A:225|PS:37 Skal da lade Drengen gro
Dig til Lyst og Lykke,
Og, naar Døden er forbi,
Sjunger du: her ere vi,
Fader! for din Trone.
